

XIV. (6742—1234) mense martio ind. VII.

Sebastocrator Manuel Angelus Ragusaeis privilegia impertit.

† Διὰ τὴν ἀγάπην, ἣν ἔχει ἡ βασιλεία μου εἰς τοὺς αἰκήτορας τοῦ κάστρου Ῥαουσίου (εὐγνώμονες γὰρ καὶ αὐτοὶ ἐφάνησαν περὶ τὴν βασιλείαν μου, καὶ καλῶς καὶ εὐνοϊκῶς καὶ εὐσπλάγχχνως διετέθησαν περὶ τὰ παιδιά τῆς βασιλείας μου, ἦγον τὸν ὑψηλότατον ῥήγα Σερβίας καὶ περιπόθητόν μου γαμβρὸν, κῆρ Στέφανον τὸν Δούκαν, καὶ τὴν ἐγκάρδιόν μου ἀνεψιάν τὴν ῥήγαιναν, κῆρ Ἄνναν τὴν Δούκαιναν), διὰ τοῦν τὴν τοιαύτην ἀγάπην, ἣν ἔχει ἡ βασιλεία μου εἰς τοὺς Ῥαουσαίους, φιλοτιμεῖται αὐτοῖς τὸ παρὸν πρόσταγμα αὐτῆς, δι' οὗ καὶ διορίζεται, ἵνα ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἔχωσιν ἐλευθερίαν οἱ τοιοῦτοι Ῥαουσαῖοι ἀπὸ τοῦ μέρους τῆς βασιλείας μου καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ καὶ ἐν τῇ ξηρᾷ ὅπου γὰρ ἂν εὕρισκωσι τούτους τὸ μέρος τῆς βασιλείας μου, οὐ μὴν τολμήσωσι βλάβαι ἢ ζημιῶσαι αὐτοὺς μέχρι καὶ τοῦ σμικροτάτου, ἀλλὰ οἱ ἀγαπητοὶ τῇ βασιλείᾳ μου φυλάξουσιν αὐτοὺς, καὶ βλάβην οὐδεμίαν ἐπάξουσιν αὐτοῖς οὔτε ἐν τῇ χέρσῳ, οὔτε ἐν τῇ θαλάσῃ, ὡς εἴρηται. μᾶλλον δὲ ἐὰν καὶ θαλάσσιοι κουρσάριοι καταδιώκωσι ξύλα τῶν Ῥαουσαίων, καὶ καταφύγωσι τὰ τοιαῦτα ξύλα εἰς χώραν τῆς βασιλείας μου, ἵνα ἔχωσιν ἐξ ἀνάγκης οἱ τῆς χώρας ἐκείνης ἄνθρωποι ἀντιλαμβάνεσθαι καὶ διεκδικεῖν, ὅσον τὸ δυνατόν αὐτοῖς, τὰ ξύλα τῶν Ῥαουσαίων. οἱ πραγματευταὶ δὲ τοῦ τοιούτου κάστρου ἵνα περιπατῶσιν ἐν πάσῃ τῇ χώρᾳ τῆς βασιλείας μου, καὶ πραγματεύωνται, πωλοῦντες καὶ ἀγοράζοντες τὰ ἀρέσκοντα αὐτοῖς. ἐὰν δὲ συμβῇ καιρὸς λείψιον γεννημάτων ἐν τῇ χώρᾳ τῆς βασιλείας μου, τότε οὐ μὴν παραχωρῶνται ἀγοράζειν γεννήματα καὶ ἐξάγειν αὐτὰ ἐκ τῆς χώρας τῆς βασιλείας μου· ἀνάγκη γὰρ πάντως ἐστὶ, πρῶτον διατροφὴν τὸν ἐγγώριον λαβεῖν καὶ τότε ἐξάγεσθαι τὸ τῆς χώρας τῆς βασιλείας μου ἀγαθὸν καὶ εἰς τὰς γειτονούσας χώρας. ἡ βασιλεία μου δὲ περικύπτει καὶ καθολικῶς ἐμποδίζει, ἵνα μὴ ἐνεχυράζωνται Ῥαουσαῖοι ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ πάσῃ τῆς βασιλείας μου διὰ πρόφασιν οἰανδήτινα εὐλογον, εἴτε καὶ ἀνεύλογον· εἰ γὰρ τις ἔχει λέγειν κατὰ Ῥαουσαίους, ὕφειλει ἀνατρέχειν πρὸς τὴν βασιλείαν μου καὶ ἀναφέρειν αὐτὸ, ἡ δὲ βασιλεία μου μὴ νόσει περὶ τούτου τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῖς Ῥαουσαίοις, κάκεινοι τὰ

περὶ τούτου γνωρίσαντες ποιήσουσι πάντως τὸ δίκαιον. ἔτι καὶ τοῦτο προστίθῃσιν ἢ βασιλεία μου· ἐὰν συμβῆ ἀποθνήσκειν Ραγουσαῖον ἐν τῇ χώρᾳ τῆς βασιλείας μου, οὐ μὴν τολμήσῃ οὐδείς τῶν κυβερνώντων ἐξουσίαν βασιλικὴν μικρὰν εἴτε καὶ μεγάλην βαλεῖν χεῖρα ἐπὶ τοῖς πράγμασιν αὐτῶν καὶ μέχρι καὶ τοῦ τυχόντος ἐκεῖθεν ἀποκερδῆσαι, ἀλλ' ἀναζητήσουσι τὰ πράγματα τῶν ἀποθνησκόντων οἱ κατὰ γένος ἐκείνοις προσήκοντες, καὶ ἀπολήφονται αὐτὰ ἐκ τῶν οἷς παρετέθησαν αὐτὰ ἐν τῇ τελευταίᾳ αὐτῶν ἀποδημίᾳ. γέγονε τὸ παρὸν πρόσταγμα τῆς βασιλείας μου ἐκ παρακλήσεως τῶν ἀγαπητῶν τῇ βασιλείᾳ μου Ραγουσαίων, καὶ ἐπεδόθη αὐτοῖς εἰς τὴν περὶ τούτου ἀσφάλειαν μηνὶ μαρτίῳ ἰνδικτιῶνος ζ'.

† Μανουὴλ δεσπότης ὁ Δούκας †.

XV. (6746—1237) mense octobri ind. XI.

Michaël II. Angelus Ducas, despota Epiri, Ragusaeis privilegia concedit.

† Δίκαιον καὶ προσφιλές θεῷ τὸ τοῖς πατρικοῖς ἔχνεσιν ἐπακολουθεῖν, καὶ μᾶλλον, εἰ ἐν ἀγαθαῖς πράξεσιν οἱ πόδες ἐκείνου ἐβάδισαν. ἐπεὶ οὖν, ὡς εἴρηται, δίκαιον καὶ ἄξιόν ἐστιν καὶ τῷ θεῷ ἀρεστόν, ἀνανεοῦμεν διὰ τοῦ παρόντος ἡμῶν ὀρισμοῦ τὸ τοῖς Ραγουσαίοις ἐπιβραβευθὲν σιγίλλιον παρὰ τοῦ ἀοιδίμου αὐθέντου καὶ πατρός μου, τοῦ Κομνηνοῦ κῶρ Μιχαήλ τοῦ Δούκα, ὁπαδοὶ τῶν ἐκείνου ἀγαθοπραγιῶν γινόμενοι, καὶ διοριζόμεθα, ἵνα, ἐὰν τινα Ραγουσαῖον συμβῆ τελευτῆσαι ἐν οἰαδήτινι ἡμετέρα χώρᾳ, μὴ ἐπιβαλεῖν χεῖρα ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ πράγμασιν τὸν ἐκεῖσε πρακτορεύοντα ἢ ἄλλον τινὰ τὸν ἐξ ὀρισμοῦ ἡμετέρου δημοσίαν τινὰ δουλείαν ποιῶντα, ἀλλ' ἐκεῖσε ἀποπέμπεσθαι τὰ τοῦ τετελευτηκότος Ραγουσαίου πράγματα, ἐν οἷς ἐκεῖνος διάθηται, εἰ δὲ καὶ ἀδιάθετος τελευτήσῃ, εἰς τοὺς συγγενεῖς καὶ κληρονόμους αὐτοῦ· καὶ οὐ μεθέξει τις τῶν δημοσιολατρῶν τῶν κατὰ χώραν λέγω ἐνεργούντων ἄψασθαι ἀπὸ τῶν πραγμάτων ἐκείνου τὸ οἰονοῦν, εἰ μὴ τις βουληθεῖη δικαίαν ἐπισπάσασθαι τὴν παρ' ἡμῶν ἀγανάκτησιν. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως· πλείον δὲ τῆς πατρικῆς εὐεργεσίας ἧς εὗραντο οἱ Ραγουσαῖοι, ἐπιχορηγοῦμεν αὐτοῖς ἡμεῖς τὸ περιπατεῖν εἰς πᾶσαν τὴν ἡμετέραν ἐπικράτειαν καὶ πραγματεύεσθαι, μηδὲν ἄδικον ὑφορωμένους πραχθῆναι ἐπ' αὐτοῖς ἀπὸ τῶν ἡμετέρων ἀνθρώ-

πων τῶν κατὰ χώραν ἐνεργούντων δι' ὀρισμοῦ ἡμετέρου, εἰς τοῦτο δὲ μόνον ἔλκεσθαι αὐτοὺς εἰς τὸ ἀπὸ δικαίου κουμέρκιον. διὰ τοῦτο γὰρ ἀπελύθη αὐτοῖς καὶ ὁ παρῶν ἡμέτερος ὀρισμὸς μηνὶ ὀκτωβρίῳ ἰνδικτιῶνος ια' †.

† Μιχαήλ ὁ Δούκας †.

XVI. (6758 -- 1250 mense februario).

Imperator Fridericus II. rogat Michaëlem, Epiri despotam, ut auxiliariis copiis ab Ioanne Batatza in Italiam mittendis liberum transitum per Epirum concedat.

Τῷ κυρίῳ [Μιχαήλ Ἀγγέλῳ Κομνηνῷ τῷ Δούκῃ].

Τὴν εὐκρινεστάτην ἀγάπην σου διὰ τῶν παρόντων εἰδέναι βουλόμεθα, ὅτι εἰς τέλειον τῶν ἀντικειμένων ἡμῖν ἀφανισμὸν καὶ συντριβὴν ὀλοτελή τῶν παπαδικῆ κακογνωμίᾳ ἀνθισταμένων ἡμῖν, ἵνα ἡ αἰθριότης ἡμῶν τῶν πολεμικῶν πόνων ἄνεσιν λάβοι, καὶ τὸ ὑπήκουον ἅπαν αὐτῆς ἐν εἰρήνῃ διάγοιτο, συχνὴν χεῖρα ὀπλιτῶν πανταχόθεν οὐ μόνον ἐκ τῶν ὑπηκόων ἐπαρχιῶν καὶ πόλεων τῆς βασιλείας ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῶν ἀγαπώντων τὸ ἡμέτερον ὄνομα φίλων καὶ συγγενῶν ἐκ διαφόρων ἔθνων κατὰ τὸ ἐλευσόμενον πρότερον ἔαρ συναθροῖται ἡρεσιτάμεθα· οὐχ ὡς τῶν ἡμετέρων δυνάμεων ἐν τε πλήθει καὶ δυνάμει στρατιωτῶν καὶ πεζῶν πρὸς τελείαν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν συντριβὴν ἐτέρων ἐπικουρίας δεουσῶν, οὐδ' ὡς τῶν θησαυρῶν ἡμῶν μείωσιν ἐχόντων τοῦ μὴ ἀφιδόνως ἐποχθεύειν τῷ στρατοπέδῳ ἡμῶν τὰ χρήσιμα, ἀλλ' ἵνα μάθωσιν οἱ ἀντίθετοι, πηλίκην ἡ βασιλεία ἡμῶν κέκτηται δύναμιν, οὐ μόνον ἀπὸ τοῦ τεταγμένου λαοῦ αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῶν ἄλλοθι δεσποζόντων καὶ κελυρόντων γνησίων φίλων καὶ συγγενῶν ἡμῶν· ἡμεῖς γὰρ οὐ μόνον διεκδικεῖν τὸ ἡμέτερον δίκαιον ἐφιέμεθα, ἀλλὰ καὶ [τὸ] τῶν γειτνιαζόντων φίλων ἡμῶν καὶ ἀγαπητῶν, οὓς ἡ ἐν Χριστῷ καθαρὰ καὶ εὐκρινεστῆς ἀγάπη συνῆψεν εἰς ἓν, καὶ κατ' ἐξαιρέτην τοὺς Γραικοὺς, συγγενεῖς καὶ φίλους ἡμῶν, περὶ ὧν ὁ λεγόμενος ἄρτι πάπας, δι' ἣν ἔχομεν σχέσιν καὶ ἀγάπην μετ' αὐτῶν, χριστιανικωτάτων ἄνθρωπων καὶ εὐσεβεστάτων πρὸς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν διακειμένων, τὴν ἀκόλαστον αὐτοῦ γλῶσσαν ἐκίνησε καθ' ἡμῶν, ἀσεβεστάτους τοὺς εὐσεβεστάτους Γραικοὺς καὶ αἵρετικοὺς τοὺς ἡρθοδο-

ξοτάτους καλῶν. πρὸς γοῦν τὴν τοιαύτην ἡμῶν προθυμοτάτην ἐπιχείρησιν καὶ ὁ περιπόθητος γαμβρὸς ἡμῶν, ὁ βασιλεὺς Ἰωάννης, εὐδιάθετον ἀγάπην, ἣν πρὸς ἡμᾶς ἔχει, ἀδιασπᾶστως ἐνδείξει βουλόμενος, χεῖρα τινὰ τῶν ὑπ' αὐτοῦ τοξοτῶν καὶ ὀπλιτῶν πρὸς ἡμᾶς ἀποστέλλει. καὶ ἐπεὶ διὰ τῆς χώρας σου οἱ ἀποσταλέντες πρὸς ἡμᾶς ἀνθρωποὶ μέλλουσι διελθεῖν, παρακαλοῦμεν τὴν καθαρὰν ἀγάπην σου, ἣν ἀλόλωτον καὶ ἀπαρασάλευτον διαφυλάττειν ἀεὶ βουλόμεθα, ἵνα παραχωρήσης αὐτοῖς διὰ τῆς χώρας σου σώους, ἀνενοχλήτους καὶ ἀζημίους διελθεῖν ἄχρι τοῦ Δυρραχίου, δοῦς αὐτοῖς βουλήν καὶ βοήθειαν διὰ τὴν ἡμετέραν ἀγάπην, τοῦ διασωθῆναι αὐτοῖς διὰ τάχους. ἰδοὺ γὰρ ζύλα ἱκανὰ ἀποστέλλομεν πρὸς τὸ Δυρράχιον διὰ τὸ περᾶσαι αὐτοῖς πρὸς τὸ Βρενδίσιον.

E. codice biblioth. Laurentianae Florent. cum reliquis imperatoris Friderici II. litteris graecis descripsit et edidit G. Wolff: Vier griechische Briefe K. Friedrichs des zweiten. Berlin 1855.

XVII. (6759—1250) mense septembri.

Imperator Fridericus II. Ioannem Ducam Batatsam certiore facit de rebus gestis in Italia.

Φρεδερίκος, θεοῦ χάριτι Ῥωμαίων βασιλεὺς αἰεταύγουστος, Ἱεροσολύμων καὶ Σικελίας ῥήξ, Ἰωάννη, τῷ ἐπιφανεστάτῳ Γραικῶν βασιλεῖ, τῷ Δούκα, περιποθήτῳ γαμβρῷ αὐτοῦ.

Χαῖρε εἰς Χριστόν.

Μετὰ καθαρᾶς ἀγάπης καὶ εὐκρινούς διαθέσεως, ὡσπερ ἐκ διαδοχῆς ἐκ τῆς τοῦ κυρίου δεξιᾶς τὰς εὐεργεσίας λαμβάνομεν, καὶ τὸ τῆς βασιλείας κράτος ἡμῶν τῇ παντοκρατορικῇ δυνάμει αὐτοῦ φιλευσπλάγχχνως καθ' ἐκάστην ὑπερυφούται, οὕτω καὶ τῇ γνησίᾳ ἀγάπῃ τῆς βασιλείας σου συνεχεστέροις γράμμασι καὶ μηνυταῖς τὸ τῆς βασιλείας ἡμῶν εὐτύχημα καὶ τὸ κατὰ τῶν ἐχθρῶν αὐτῆς τρόπαιον νυνὶ θεύθεν ἀπροσδοκῆτως τετελεσιουργουμένον γνωρίσαι προθύμως αἰρούμεθα. ἄρτι γὰρ Οὐμβέρτου τοῦ εὐγενοῦς μαρκεσιῶν Παλαβιτζίου, πιστοῦ ἡμῶν, ὄντινα κεφαλὴν ἐπὶ τοῦ εὐτυχιστάτου φασσάτου ἡμῶν καὶ τοῦ περιφήμου κάστρου ἡμῶν Κρεμόνας καὶ τῶν

πέριξ χωρῶν κατεστήσαμεν, ἐξ ὀρισμῶν τῆς ἡμῶν αἰθριότητος συχνὴν χεῖρα στρατιωτῶν καὶ πεζῶν συναθροίσαντος καὶ πρὸς ἐπικουρίαν αὐτοῦ τινὰς τῶν πιστῶν ἡμῶν τῆς Ἰταλίας συγκαλεσαμένου, τουτέστι στρατιὰν οὐκ ὀλίγην τῶν ἀνδρικωτάτων καβαλλαρίων τῆς Παπίας, τῶν καρτερικωτάτων Περγαμηνῶν, τῶν εὐτόλμων τῆς Λαούδης, τῶν θαρσικωτάτων Ἀλαμάνων, τῶν εὐπροθύμων τῆς Πάρμης, τῶν ὅσοι ἐκτὸς τοῦ κάστρου αὐτοῦ ἐν τῇ πίστει τῆς βασιλείας [ἡμῶν παρέμειναν . . . οἱ διώκοντες, εἰ μὴ οἱ] ἐντὸς τῆς Πάρμης τὰς γεφύρας κατέκοψαν, τάχα ἂν ὁμοῦ ἐντὸς τοῦ κάστρου Πάρμης ἐφέροντο. τὸν ἐπινίκιον οὖν οἱ ἡμέτεροι ἄσαντες αἶνον, καὶ τὸ ἀνακλητικὸν σαλπίσαντες, ὥσπερ εἶθιστο, καὶ πρὸς τὰς πύλας αὐτὰς τῆς Πάρμης τὰς τένδας στήσαντες, οὐκ ἀναχωρήσειν ἀπὸ τοῦ παρακαθίσμου ταύτης χωρὶς ὀρισμοῦ ὑπεσχέθησαν ἄχρι τοῦ, οὗ πυρὶ καὶ σιδήρῳ παντελῶς ἀφανίσωσιν, ἢ βία αὐτὴν ἐλκύσωσι πρὸς τὸν ἡμέτερον ὀρισμὸν, ὡς αἰχμαλώτους καὶ τεθνηκότας τοὺς ταύτης οἰκήτορας ἔχοντες.

Ταῦτα μὲν ἐγένοντο ἐν τῇ ἡ' τοῦ παρελθόντος αὐγούστου, ἰνδικτιῶνι η'. κατὰ δὲ τὴν εἰκοστὴν ἡμέραν τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ὁ κόντος Γαλτέριος δὲ Μουνόπολι, πιστὸς καὶ οἰκεῖος ἡμῶν, ὅς ἐστι κεφαλὴ τοῦ φοσσάτου ἡμῶν ἐν τῇ Μάρκᾳ, παρακαθίσας κάστρον, λεγόμενον Κίγγουλον, ἐν ᾧ ὁ καρδινάλιος Πέτρος Κάποτζος ἦν, καὶ κρούσας πόλεμον τὸ κάστρον αὐτὸ παρέλαβε. διὰ νυκτὸς δὲ ὁ καρδινάλιος δίκην ῥακενδύτου πτωχοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐξέφυγεν. καὶ δὴ ὅλη ἡ Μάρκα, τὸ Δουκάτον καὶ ἡ Ρωμανιόλα εἰς ὀρισμὸν τῆς βασιλείας ἡμῶν ἐστράφησαν. κατὰ δὲ τὴν ἡμέραν ταύτην, ἢ οἱ [πιστοὶ] ἡμῶν καρτεροῦσιν, ὥρισεν ἡ αἰθριότης ἡμῶν πάντας αὐτοὺς εἰς ἀφανισμόν τῆς Πάρμης ἀπελθεῖν, ὥστε τὴν ἀγέρωχον αὐτῶν ὄφρυν καὶ τὸ τῆς γνώμης αὐτῶν ἀβθαδες εἰς τέλος καταβαλεῖν. καὶ δὴ τῶν ῥηθέντων πιστῶν ἡμῶν τὸν Τάραν διαπερασάντων ποταμὸν καὶ πλησίον τῆς Πάρμης τὰς σκηνάς αὐτῶν στῆσαι βουλομένων, οἱ ἀναιδεῖς καὶ ὑψαύχενες Παρμεσάνοι τῷ τῆς ἀπιστίας καὶ ὑπερηφανίας αὐτῶν ἀνέμφ ὀρμῇ τε ἀτάκτῳ φερόμενοι, τὴν ἄμαξαν αὐτὴν, ἣν ἰταλικῶς καρρότζιον καλοῦσι, πανστρατεὶ τῆς Πάρμης ἐξέβαλον, καὶ κατὰ τοῦ εὐτυχεστάτου φοσσάτου ἡμῶν θηριωδῶς τε καὶ κακοδαιμόνως ὥρμησαν. οἱ γοῦν ἡμέτεροι πιστοὶ, ἐν

δυνάμει Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν, τοῦ τὴν ἡμετέραν διέποντος βασιλείαν, κινούμενοι, καθιδρυμένοι δὲ τῷ διαπύρῳ ζήλῳ τῆς πίστεως ἡμῶν, βασιλικῶς τε καὶ στρατιωτικῶς τὰς φάλαγγας καὶ λοχαγωγούς διατάξαντες, προθυμίαν δὲ λαβόντες ἐξ ὕψους, ὡς ὑπὲρ τοῦ δικαίου καὶ [τῶν] πιστῶν τῆς βασιλείας ἡμῶν κατὰ τῶν ἀδίκων καὶ ἀπίστων ἦν ὁ πόλεμος, ἄραντες τὰ τροπαιοφόρα καὶ εὐτυχῆ σκήπτρα τῆς βασιλείας ἡμῶν καὶ τὸν τοῦ ὀνόματος ἡμῶν εὐφημισμὸν ἀλαλάξαντες, κατὰ τῶν ἀπίστων οἱ πιστοὶ εὐτάκτως καὶ μεγαλοφύχως ἐφέροντο. ἀγχίμαχοι δὲ γεγονότες καὶ ἐπὶ πολλαῖς ταῖς ὥραις ἀνδρικώτατα καὶ καρτερικώτατα πολεμοῦντες, φέρειν μὴ σθένοντες οἱ ἀντίπαλοι τὰς βαρείας ἐπιθέσεις καὶ πολεμικὰς τῶν γενναίων στρατιωτῶν ἡμῶν παλάμας, τὰς τε θανασίμους τρώσεις καὶ τὰς περικρότους πληγὰς, πρὸς φυγὴν οἱ δειλαιοὶ ἐτράπησαν. τὸ δὲ καρρότζιον αὐτῶν τῆς ἀνάγκης κατεπειγούσης ἔασαντες τὴν ἑαυτοῦ ἕκαστος σωτηρίαν ἐπολυπραγμονεῖτο καὶ εὐτυχίαν τὴν ἀειφυγίαν ἐνόμιζε. κἀντεῦθεν τίς ἂν ἐξαγγέλλοι τὴν τῶν σφασισθέντων αὐτόθι Παρμεσάνων πληθύν, τὸν τῶν πληττομένων καὶ πατουμένων ἀριθμὸν καὶ τὴν τῶν μεληδῶν κατακοπέντων ὑπὸ τῶν Κρεμονισίων ποσότητα διὰ τὸ μανικῶς αὐτοὺς διακείσθαι κατ' αὐτῶν; ὅσοι δὲ εὐρέθησαν ἐν τῷ κάμπῳ τῶν σφασισθέντων καὶ ἀριθμείσθαι δυναμένων, χωρὶς τῶν ἐν τῷ ποταμῷ πνιγέντων, ὑπῆρχον χιλιάδες δύο καὶ ἐπέκεινα. [ὅσους] δὲ τῶν μεγαλοτέρων αὐτῶν καὶ τῆς κάτω τύχης ἐζώγησαν [καὶ] τῇ ἡμετέρα παρέδωκαν φυλακῇ, τὸν ἀριθμὸν εἰσι χίλιοι καὶ διακόσιοι. καὶ ἐν μείονι, ἣ ταῦτα ἐγράφοντο, οἱ ἀποκρισιάριοι τῶν ἐναπομεινάντων λειψάνων τοῦ Δουκάτου καὶ [τῆς] Ῥωμανιόλης πρὸς τοὺς πόδας ἡμῶν παρεγένοντο, αἰτοῦντες συμπάθειαν καὶ τὴν χάριν ἡμῶν. κατὰ δὲ τὴν πρώτην τοῦ παρόντος Σεπτεμβρίου δώδεκα ἡμέτερα κάτεργα, ἃ πρὸς τὴν Σάονα ἀπεστείλαμεν εἰς φύλαξιν αὐτῆς, ἐν οἷς Πέτρος τῆς Λεΐριος τῆς Γαέτας, ὁ ἡμέτερος πιστός, δεκαεὲς πλοῖα Γενουβισίων τῶν ἀπίστων ἡμῶν ἐπίασαν, καὶ τοὺς ἐν αὐτοῖς ἢ ἡμετέρα κατέχει φυλακῇ. ταῦτα πάντα τῇ γνησίᾳ ἀγάπῃ τῆς βασιλείας σου γνωρίζομεν εἰς χαρὰν. ἐφεπομένης δὲ τῆς τοῦ θεοῦ βοηθείας, χαριέστερα τῇ βασιλείᾳ σου γράφομεν, ἐνηδομένη τοῖς ἡμῶν κατορθώμασιν.

XVIII. (6759—1250).

Imperator Fridericus II. scribit Ioanni Batatzae graviter incusans pontificem romanum.

Φρεδερίκος, θεοῦ χάριτι καὶ τὰ ἐξ ἧς, Ἰωάννη τῷ ἐπιφανεστάτῳ Ῥαικῶν βασιλεῖ καὶ τὰ ἐξ ἧς.

Τὰς ἀποκομισθείσας γραφὰς τῇ ἡμῶν αἰθριότητι ἐκ μέρους τῆς βασιλείας σου μετὰ τοῦ Παιδρότου, παιδοπούλου αὐτῆς, μετὰ πολλῆς εὐθυμίας ἐδεξάμεθα· θυμῆρῃ γὰρ ἐν αὐταῖς περιείχετο καὶ τῇ ἡμέτερᾳ αἰθριότητι λίαν ἐπιτερπῆ, περὶ τῆς τῶν σῶν ὑγειῶν καὶ εὐδωσεων καὶ περὶ τῶν, ὅσα περὶ τῆς νήσου Ῥόδου μετ' εὐτυχίας πρὸς τὸ παρὸν ἐτελέσθησαν. καὶ ἡμεῖς ἀμοιβαίως κομμενταρίοις τῇ καθαρᾷ ἀγάπῃ τῆς βασιλείας σου μηνύομεν, ὅτι τῇ ἄνωθεν προμηθίᾳ κρατυνόμενοι καὶ ὀδηγούμενοι ὑγιαίνομεν, εὐσταθοῦμεν, νικῶμεν τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν καθ' ἐκάστην, καὶ καθ' ἡμᾶς πάντα κατὰ νοῦν εὐοδοῦνται καὶ διυθύνονται. περὶ δὲ χρεῖαν τὴν ἐν τοῖς γράμμασι τῆς βασιλείας σου, πῶς ὁ πάπας ἀδελφοὺς ἐλαχίστους καὶ κήρυκας πρὸς τὴν βασιλείαν σου ἀπέστειλεν ἐπὶ τῷ διαλεχθῆναι μετὰ τῶν ἀρχιερέων τῆς ἐκκλησίας τῆς βασιλείας σου; ὅπερ οὐ μόνον τῇ ἡμῶν αἰθριότητι, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔτι νηπίοις τὴν γνώμην τερατῶδες δοκεῖ καὶ παράδοξον. πῶς οὗτος ὁ λεγόμενος μέγας ἀρχιερεὺς [ἀρχ]ιερέων, πάντων ἐνώπιον καθ' ἐκάστην τὴν βασιλείαν σου ὀνομαστὶ καὶ πάντας τοὺς ὑπὸ σὲ Ῥωμαίους ἀφορισμῷ καθυποβάλλων, αἰρετικούς τοὺς ὀρθοδοξοτάτους Ῥωμαίους, ἐξ ὧν ἡ πίστις τῶν χριστιανῶν εἰς τὰ τῆς οἰκουμένης ἐξῆλθε πέρατα, ἀναισχύντως καλῶν, τοιοῦτους ἄνδρας πνευματικούς κατ' αὐτὸν πρὸς τὴν βασιλείαν σου ἀποστέλλειν οὐκ ἐρυθρίασε; πῶς ὁ τοῦ σχίσματος αἷτιος δολερῶς ὑπεισέρχεται, ἵνα τοῖς ἀναιτίοις εἰσφέρῃ ἀντέγκλημα; πῶς ὁ ἀγιωσύνην καθυποκρινόμενος διὰ τοὺς ὑπηρέτας καὶ κήρυκας τοῦ οἰκείου θελήματος ἀποστάτας τῆς πίστεως καὶ σκανδαλοποιούς τοὺς πρόσθεν καὶ ἄνωθεν ἀπ' ἀρχῆς πλουτοῦντας τὴν εὐσέβειαν καὶ τὴν εἰρήνην εὐαγγελιζόμενους τοῖς πέρασι τοῖς ὑπ' αὐτὸν Λατίνοις ἀεὶ κηρύττειν οὐ παύεται; πῶς τὴν ἔμφυτον ἔκπαλαι δαιμονικῇ ἐπιρροίᾳ τοῖς τῆς Ῥώμης ἀρχιερεῦσι κατὰ τῶν Ῥωμαίων κακίαν, ἣν οὐκ ὀλίγοι μεγάλοι πνευματικοὶ

ἀρχιερεῖς καὶ τοῦ Χριστοῦ θεράποντες λόγῳ καὶ ἔργῳ καὶ διηγεκῆ εὐχῇ τῷ μακρῷ παρελθόντι χρόνῳ ἐκριζῶσαι οὐκ ἔσχυσαν, — οὗτος οὖν, παντοίοις εἶδεσι ταύτην ἀνανεώσας, παιγνιδίοις λόγοις καὶ ἀπλῶν ἀνθρώπων δολεραῖς εἰσηγήσεσιν ἐν ῥοπῇ καιροῦ διορθῶσαι καθυπισχνεῖται; οὐχ οὗτός ἐστιν, ὃς τὴν ἡμετέραν αἰθριότητα διὰ τὸ συνοικέσιον, ὃ ἐγένετο μετὰ τῆς βασιλείας σου καὶ τῆς γλυκυτάτης ἡμῶν θυγατρὸς, ἐννόμως τε καὶ κανονικῶς, παραλόγῳ φερόμενος ὄρμη, δημοσίως ἀφώρισεν, λέγων ἐνώπιον τῆς παρ' αὐτῷ συναθροισθείσης συνόδου, ὅτι μετὰ τῆς αἰρετικῆς συνοικέσεως ἐτραχταίσαμεν; πόθεν οὖν οὗτοι οἱ ἡμέτεροι ἀρχιερεῖς παρέλαβον ὄπλα φέρειν κατὰ χριστιανῶν, καὶ ἀντὶ τῆς ἱεράς διπλοῖδος ἐνδύεσθαι θώρακα, ἀντὶ δὲ βακτηρίας ποιμαντικῆς λόγχας καὶ ἀντὶ καλάμου τόξα φέρειν καὶ πικροφόρους βιστούς, κατὰ πάρεργον τὸ σωτήριον ὄπλον τοῦ σταυροῦ κατέχοντες; ποία σύνοδος οἰκουμενικὴ ἢ τοπικὴ τοῦτο παρέδωκε; ποῖος σύλλογος θεοφόρων ἀνδρῶν ἐπεκύρωσεν ἢ ἐπεσφράγισεν;

Εἰ δὲ τις ταῦτα φαίνεται ἀπιστῶν, ἰδέτω τοὺς ἀγίους καρδηναλίους καὶ ἀρχιερεῖς ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς ταύτῃ οἰκουμένῃ ὄπλα φέροντας στρατιωτικὰ ἤτοι πολεμικὰ, ὧν ὁ μὲν δοῦξ, ἄλλος μαρκεσάνος, ἕτερος δὲ κόντος, καθ' ἣν ἔλαχε στρατοπεδεύειν ἐπαρχίαν, φημίζεται. καὶ ὁ μὲν διατάττει τὰς φάλαγγας, ἄλλος λοχαγωγεῖ, ἕτερος δὲ διεγείρει τὸν πόλεμον, στρατοπεδάρχαι καὶ σιγνοφόροι τινὲς καὶ οἱ βιπεννιφόροι καὶ περτικαφόροι. ἄρα πνευματικὰ ταῦτα καὶ ἀρχιερατικά, εἰρήνης ταῦτα σύμβολα καὶ προοίμια; τοιαῦτα οἱ τοῦ Χριστοῦ μαθηταὶ διετάξαντο; τίς οὕτως ἀπλοῦς καὶ ἀσύνετος, ὃς τὴν τοιαύτην πονηρίαν οὐκ ἐννοεῖ, αἰσχύνῃς ἱερεῖς τούτους καλῶν, ἀπατεῶνας καὶ ψευδοκῆρυκας, ἐν πνεύματι Ἡλιοῦ πυρίκαυτον τὴν πλευρὰν αὐτῶν ποιούμενος, καὶ τὴν ὑδαρώδη γνώμην ταῖς στοιβασθείσαις σχίδαξιν ἐκτεφρούμενος; ὧ τῆς ἀνοίας τῶν πολλῶν, οἱ αὐθωρεῖ καὶ αὐτοσχέδιον τὴν ἀγιωσύνην αὐτοῖς διαγράφουσι καὶ πλάττουσιν ἀγίους αὐθήμερον ὡς ὁ μῦθος τοὺς Γίγαντας. τοιοῦτοι σήμερον ποιμένες ἐν Ἰσραὴλ, καὶ τῆς ἐκκλησίας Χριστοῦ οὐκ ἀρχιερεῖς, ἀλλὰ λόκοι ἄρπαγες, θῆρες ἄγριοι, κατεσθίοντες τὸν λαὸν τοῦ Χριστοῦ. ὧ, πόσοι ἐν Ἀλαμανίᾳ, ἐν Ἰταλίᾳ καὶ ταῖς περίε χώραις ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἐσφάγησαν, αἰχμαλωτίσθησαν, ἐφονεύθησαν, ἐφυγαδεύθησαν, συνεργούντων αὐτῶν, ὧν τὸ αἷμα ἐκ χειρὸς αὐτῶν κατὰ τὸ προφητικὸν ἐκζητήσῃ κύριος.

εἰς τί δὲ κατήντησεν ἡ πονηρία αὐτῶν, ἢ ὅτι ἐματαιώθησαν ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν; ἐφανερώθη ἡ ἀνομία αὐτῶν, καὶ ὁ μέγας φυσῶν, ἐν γωνίᾳ νονί ὑπ' αἰσχύνης κρυπτόμενος, ἐλέγχεται παρὰ πάντων ὡς ψεύδους πατήρ. ἐξέκλιναν πολλοὶ ἀπὸ τῆς διδαχῆς αὐτοῦ, καὶ οἱ ἄχρηστοὶ νῦν μετ' αὐτοῦ νῦν ὄρωται κατ' αὐτοῦ. πόσαι γὰρ μυριάδες δι' αὐτοῦ ἀπώλοντο, ὧν τὰ λείψανα πρὸ μικροῦ Αἴγυπτος ἔχει παρὰ τὰς τοῦ Νείλου ῥοάς. οὐκ ἀγνοεῖ καὶ τοῦτο ἡ βασιλεία σου, πῶς μετ' ὄρκου τὸν ἡμέτερον ἐβεβαίον θάνατον, ἵνα τοὺς ἡμετέρους πιστοὺς ἀποστατήσῃ τῆς πίστεως ἡμῶν· πῶς τοὺς δούλους τῶν δούλων τῆς βασιλείας ἡμῶν ἐν τῇ Ἀλαμανίᾳ δυναστικῶς τε καὶ θωπευτικῶς ἠνάγκασεν ἄραι πτέρνας καθ' ἡμῶν. ἀλλ' ἕως τὰ ἱερὰ σκεύη καὶ πρόσοδοι, ἃς ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἀφείλον βιαστικῶς, ὑπούργησαν ἐν ταῖς ἐξόδοις αὐτῶν, ὡς ἐπὶ σκηνῆς ἠγοῦντο τὰ πράγματα, καὶ ὕφαλος τὴν ἢ πετρώδης γνώμη αὐτῶν· ἀφ' οὗ δὲ πάντες κατηράχθησαν, ὁ μὲν ἐνθεν, ὁ δ' ἐκεῖθεν φυγὰς ἐγένετο, τὴν τῆς ἡμετέρας δεξιᾶς ἀπειλὴν ἐκδειματούμενοι. προσεπὶ τούτοις τὴν ἡμετέραν οὐκ ἀποδιδράσκει διάνοιαν, ὃ διὰ τῶν σῶν γραμμάτων ἡμῖν ἐγνώρισας, τὸ οὕτως ἔχον. οὗτοι δὲ οἱ φρέριοι, ὅτε ἐξ ἀρχῆς κατέλυον ἐνταυθί, ἄλλως ἐφαίνοντο διακεῖσθαι πρὸς τὴν βασιλείαν σου, καὶ ἄλλως διάκεινται νῦν, δι' ἃς ἤκουσαν διαφόρους εὐλόγους συντυχίας ὑπὲρ τῆς βασιλείας σου παρ' ἡμῶν. ἐκ τούτων ἡ βασιλεία σου τὴν ἐνδομουχοῦσαν αὐτοῖς κακίαν ἐννοῆσαι δύναται, ὡς οὐ διὰ τὴν πίστιν καὶ συμβόλου προσθήκην αὐτόθι παρεγένοντο, ἀλλ' ἵνα κατὰ τὸ εἰωθὸς ζιζάνια σπείρωσιν ἀναμεταξὺ πατρὸς καὶ υἱοῦ. ἀφ' οὗ δὲ εὖρον τὴν ἀγάπην τῆς βασιλείας σου σταθῆράν καὶ ἀδιάσειστον καὶ τῆς πατρικῆς ἀγάπης ἀχώριστον, οὐκέτι πρόσω χωρεῖν ἐτόλμησαν, εἰς διάλεξιν τοὺς λόγους μετατρέποντες ἀδιόριστον, ἕν' ἐν τούτῳ ἐπικαλυφθῆ ἡ κακία αὐτῶν· ἐκ γὰρ τῶν οὕτω παρ' αὐτῶν προτεθέντων πᾶς τις συνάγειν καὶ συμπεραίνειν δύναται, ὡς οὐκ εὐθεῖαι αἱ τρίβοι αὐτῶν, καὶ ῥυπαροὶ οἱ πόδες αὐτῶν, πρὸς τὸ τοῦ εὐαγγελίου κήρυγμα.

Βούλεται δὲ καὶ ἡ αἰθριότης ἡμῶν πατρικῶς τρόπῳ τὴν υἱικήν σου ἐλέγχειν διάθεσιν, πῶς ἄνευ πατρικοῦ βουλεύματος ἠθέλησας ἀποκρισαρίως πρὸς τὸν πάπαν στέλλειν. ἔδει τὴν ἀγάπην σου τὴν ἡμετέραν πρῶτως ἐλεῖν βουλήν. πεπειραμένοι γὰρ τῶν ὠδῶν ἐσμὲν, καὶ τῶν τοιούτων ἡ κακία ἡμᾶς οὐ λανθάνει, ὡς καὶ ἡμεῖς ἐκ τῶν φρο-

μένων πολλάκις ὑποθέσεων τῶν αὐτόθεν μερῶν ἄνευ τῆς σῆς βουλῆς πράττειν τι ἢ ἐπιχειρῆσαι οὐ βουλόμεθα, ὡς τὰ γειτνιαζοντά σοι μέρη γνωριμώτερα τῇ βασιλείᾳ σου ἢ περ ἡμῖν· ὅμως ἄπερ ἡμῖν ἡ βασιλεία σου ἔγραψεν, ἀποδεχόμεθα ὡς ἀνατεθέντα τῇ ἡμετέρᾳ θελήσει τε καὶ διακρίσει. καὶ ἰδοὺ κάτεργα χωρὶς ὑπερθέσεως ἐξ ἄλλα πλοῖα ἱκανά, ἀπὸ τοῦ Βρεντησιῦ πρὸς τὸ Δυρράχιον ἀποστέλλονται πρὸς τὴν τῶν ἀποκρισιαρίων τῆς βασιλείας σου διαπλώσιν καὶ περαίωσιν, καὶ ἄνθρωπον αὐτοῖς ἀπὸ τῆς ἡμετέρας ἀδελφῆς ἀπεστείλαμεν πρὸς τὸ ἀνάσῃσθαι αὐτοὺς πρὸς ἡμᾶς καὶ τοῖς φρερίοις εἰπεῖν, ἐπὶ τοσοῦτον ἀργῆσαι ἐν τῷ Δυρράχιῳ, ἕως οὐ ἡ αἰθριότης ἡμῶν συντύχη τοῖς ἀποκρισιαρίοις τῆς βασιλείας σου. καὶ διὰ τάχους ἕσπερον σταλήσονται τὰ πλοῖα διὰ τὸ περᾶσαι αὐτοὺς ὡς ἡμᾶς.

XIX. (6759—1250 mense octobri).

Imperator Fridericus II. iterum Ioanni Batatzae nunciat res gestas in Italia.

Φρεδερίκος βασιλεὺς Ἰωάννη, τῷ ἐπιφανεστάτῳ
Γραικῶν βασιλεῖ.

Προσθεῖναι γράμματα γράμμασι πολλὴν ἐκ διαδοχῆς τὴν ἡδονὴν κομίζοντα οὐ μόνον τοῖς κατὰ συγγένειαν οἰκειωμένοις καὶ καθαρᾷ ἀγάπῃ συνδεδεμένοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς τυχοῦσι φίλοις πλείστην ἐκφέρει τὴν εὐθυμίαν. διὸ τῇ καθαρᾷ ἀγάπῃ τῆς βασιλείας σου ἐπὶ τοῖς μικρῷ πρότερον μηνυθεῖσιν ἡμῶν προτερήμασι καὶ τοῦτο αὐτὸ ὡς ἐπίλογον εἰς τέρψιν αὐτῆς γράφειν οὐκ ἀναδύομεθα· συγχαίρειν γὰρ ἴσμεν τὴν βασιλείαν σου ἐν πάσαις ταῖς εὐτυχίαις ἡμῶν καὶ τοῖς προτερήμασιν ἡμῶν συνευφραίνεσθαι. γνωρίζομεν τοίνυν αὐτῇ, ὅτι οἱ τῆς Μάρκας καὶ Ῥωμανιόλας πιστοὶ ἡμῶν, τοῦ κρείττονος καὶ ἐπιτερπεστέρου μέρους τῆς Ἰταλίας ὄντος, μαθόντες τὴν φανερὰν ἀπάτην καὶ τὰς δολοπλοκίας, ἃς οἱ δοκοῦντες προεστάναι τῆς ἐκκλησίας ἔρραπτον καθ' ἡμῶν, καὶ τὰς ἐπιπορκίας, ἃς ἐποίουν καθ' ἑκάστην, τὸν ἡμέτερον βεβαιούμενοι θάνατον καὶ τῆς ἡμετέρας εὐσταθείας καὶ εὐεξίας λαβόντες πληροφορίαν, ἅπαντες πρὸς τὴν ἡμετέραν ἠτόλμησαν δυσπορίαν. τὸ κάστρον δὲ Φίρμου τῆς Μάρκας, ὅτι τῇ τοῦ τόπου ἰσχυρότητι καλὸν παπαδικῇ ἀτυχεστάτῃ καὶ ἀκεφάλῃ στρατιᾷ

τοῖς ἡμετέροις ἐδόκει προστάγμασιν ἀνθεστάναι, μὴ φέρον τὴν μυριάριθμον πληθὺν τοῦ στρατοπέδου ἡμῶν, τὰς στρατιωτικὰς τε φάλαγγας καὶ πεζικὰς τάξεις καὶ τοξοτῶν ἄπειρα γένη ἑτερογλώσσων ἔθνων, ἐξ ὧν πᾶς ὁ χῶρος ἐκεῖνος ἐκατελάβετο καὶ τὸ κάστρον περίεστενοχωρεῖτο, βία πεισθέντες οἱ ἐντὸς, τῆς ἀνάγκης κατεπειγούσης αὐτοῦς, αὐτὸ ἡμῖν παρέδωκαν, καὶ αὐτοὶ ὡς δέσμιοι πρὸς τοὺς περὶ ἡμᾶς παρεγένοντο, πόλεις, κάστρα, χῶροι καὶ ὀχυρώματα, ἃ παπαδικῇ δολιοτήτι ἀπὸ τῆς ἡμετέρας παρέκλιναν βασιλείας, τὸ ψεῦδος ἀφέντες τῇ ἀληθείᾳ προσέδραμον, ἣ ἄνω δ' Ἰταλία, ῥωννυμένη τῇ τῆς πίστεως ἡμῶν σταθιρότητι, ὅλη προαιρετικῶς τοῖς ἡμετέροις θεσπίσμασιν εἶκει. οἱ νεωτερίσαντες δὲ τῇ ὁμοίᾳ πλάνῃ ἐν τῇ Ἀλαμανίᾳ καὶ εἰς ἀδόκιμον νοῦν ἐκστήσαντες ἑαυτοῦς, ἐκ τόπου εἰς τόπον ὑπὸ τῆς δυνάμεως τοῦ περιποθήτου ἡμῶν υἱοῦ, τοῦ ῥηγὸς Κορράδου, πολεμικῶς διωκόμενοι οὐ φθάνουσι τόπον εὐρεῖν εἰς ἀποκρυβὴν αὐτῶν. οὕτω γοῦν ἡ ἐκ θεόθεν βασιλεία ἡμῶν, τῇ ἄνωθεν προμηθία κρατυνομένη, τὸ ὑπήκοον ἅπαν αὐτῆς ἐν εἰρήνῃ διέπει καὶ διευθύνει, ὃ οὕτως εἰς χαρὰν τῇ συγγενικῇ γνησίᾳ ἀγάπῃ τῆς βασιλείας σου διὰ τῶν παρόντων γνωρίζομεν.

XX. 6773—1265. 8. iunii ind. VIII.

*Imperator Michaël Palaeologus foedus init cum Venetiarum duce
Rainerio Zeno.*

† Ἐπεὶ ὁ εὐγενέστατος δούξ Βενετίας καὶ ἐξουσιαστὴς Χορβατίας, Δαλματίας καὶ τῶν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ λοιπῶν χωρῶν τε καὶ νησιῶν κύρις Ῥαινέριος Ντζένος, μετὰ καὶ τῆς μικρᾶς καὶ μεγάλης βουλῆς τοῦ κουμουνίου αὐτῶν καὶ συναινέσεως καὶ γνώμης τοῦ τοιούτου κουμουνίου παντὸς τῆς Βενετίας ἐκλεξάμενος ἀποκρισιάρχους τοὺς δύο εὐγενεῖς ἄνδρας καὶ πρωτοσυμβούλους, τόν τε σὺρ Ἰάκωβον Δελφίνον καὶ τόν σὺρ Ἰάκωβον Κονταρίνον, ἀπέστειλεν εἰς τὴν βασιλείαν μου, ὥστε συντυχεῖν καὶ τρακταῖσαι περὶ ἀγάπης καὶ πληρῶσαι τοῦτους ταύτην μετὰ τῆς βασιλείας μου ὡς πληρεστάτους ἀποκρισιάρχους καὶ ἔχοντας τὴν ἐξουσίαν καὶ τὸ θέλημα ἅπαν τοῦ εὐγενεστάτου δουκὸς Βενετίας καὶ τοῦ κουμουνίου αὐτῶν ἀνατεθειμένον εἰς αὐτοῦς καὶ τὸ παρ' αὐτῶν γεγονὸς καὶ ἀφιερωθὲν μετὰ τῆς βασι-

λείας μου στερχθῆναι καὶ βεβαιωθῆναι καὶ δεχθῆναι παρὰ τοῦ δια-
ληφθέντος εὐγενεστάτου δουκὸς Βενετίας κυροῦ Ραινερίου Ντζένου
καὶ τῆς μικρᾶς καὶ μεγάλης βουλῆς τῆς Βενετίας καὶ παντὸς τοῦ
κουμουνίου αὐτῆς, καὶ πολλῶν συντυχιῶν γενομένων καὶ τρακταῖσμων
μετ' αὐτῶν, συνῆλθεν ἡ βασιλεία μου καὶ συνεβιβάσθη εἰς τὸ ποιῆ-
σαι καὶ πληρῶσαι τὴν μετ' αὐτῶν ἀγάπην ἐπὶ τοῖς καφαλαίοις τοῖς
κατωτέρω ῥηθησομένοις, ἡμυθεὶ ἡ βασιλεία μου εἰς τὰ ἅγια τοῦ
θεοῦ εὐαγγέλια καὶ εἰς τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρὸν, ἵνα ἀπὸ
τῆς σήμερον ἡμέρας, ἧτις ἐστὶν ὁ κ τ ω κ α ι δ ε κ ἄ τ η τοῦ παρ-
όντος ἰουλίου μηνὸς τῆς ὀγδόης ἰνδικτιῶνος,
ἔχη μετὰ τοῦ εὐγενεστάτου δουκὸς Βενετίας καὶ τῆς μικρᾶς καὶ με-
γάλης βουλῆς αὐτῶν καὶ παντὸς τοῦ κουμουνίου τῆς Βενετίας ἀγάπην
καθαράν καὶ ἀδολίετον οὕτως·

Ἴνα μετὰ τὸ συνδεθῆναι αὐτοὺς εἰς ἀγάπην μετὰ τῆς βασιλείας
μου οὐ μὴν ποιήσωσιν οὗτοι μετὰ ἄλλου γένους ἀγάπην κατὰ τῆς
βασιλείας μου· ἀλλ' οὐδέ, ἐὰν ἐπιχειρήσῃ τις ἄλλος ἢ ἀπὸ τῶν νῦν
κρατουμένων εἰς φιλίαν τῆς Βενετίας καὶ ὀρμήσῃ κατὰ χώρας τῆς
βασιλείας μου, ἢ ὁ κύριος πάπας ἢ ὁ ῥῆξ Φραγγίας ἢ ὁ ῥῆξ Σι-
κελίας ἢ ὁ ῥῆξ Καστέλλας ἢ ὁ ῥῆξ Ἰγκλινίας ἢ ὁ ῥῆξ Ραγούνας
ἢ ὁ ἀδελφὸς τοῦ ῥηγὸς Φραγγίας, ὁ κόντος Κάρουλος, ἢ ἕτερος
ῥῆξ καὶ κόντος ἢ τὸ κουμούνιον τῆς Γενοῦας ἢ τὸ κουμούνιον τῆς
Πίσσης ἢ τὸ κουμούνιον τοῦ Ἀγκῶνος ἢ ἕτερον κουμούνιον ἢ
ἀπλῶς εἰπεῖν χριστιανός τις ἢ ἀσεβῆς ἀλλογενῆς ὀρμήσῃ κατὰ χώρας
τῆς βασιλείας μου ἢ κάστρου ἢ φοσσάτου αὐτῆς, ἵνα συνέλθῃ ὁ
εὐγενέστατος δουξ Βενετίας μετ' αὐτῶν ἢ τὸ κουμούνιον τῆς Βενε-
τίας ἢ τῶν караβοκυρίων τις ἢ τῶν ἀρχόντων τῆς Βενετίας εἰς
μάχην κατὰ τῆς χώρας τῆς βασιλείας μου ἢ κατὰ κάστρου ἢ φοσ-
σάτου αὐτῆς ἢ λόγους ἢ βουλαῖς ἢ ἔργοις ἢ χρήμασιν, ἢ ἵνα ναυ-
λώσωσιν αὐτοῖς ξύλα εἰς τὸ ἐλθεῖν ἢ ἀπὸ τοῦ κουμουνίου κοινῶς ἢ
ἀπὸ πραγματευτῶν ἰδικῶς καὶ ἀρχόντων τῆς Βενετίας, ὥστε λαβεῖν
ναῦλον, ἢ τὸ κουμούνιον τῆς Βενετίας ἢ τινὰς τῶν πραγματευτῶν ἢ
τῶν караβοκυρίων καὶ διακομίσει ἐχθροὺς εἰς τὴν χώραν τῆς βασι-
λείας μου. εἰ δέ τινες ῥῆγες ἢ πρίγκιπες ἢ κόντοι ἢ βαρούριοι
μετὰ φοσσάτου ζητήσουσι διαπερᾶσαι ἐπὶ τῷ ἀπελθεῖν εἰς τὸν τοῦ
κυρίου τάφον ἢ ἀλλαχοῦ, πρῶτον ἵνα ζητῇ ὄρκον ἐξ αὐτῶν ὁ δουξ

Βενετίας καὶ τὸ κουμούνιον, ὅτι οὐ μὴν ἔλθωσι κατὰ χώρας τῆς βασιλείας μου, καὶ οὕτως ἵνα παραχωρῶσιν αὐτοῖς ἀπελθεῖν, ἔνθα βούλονται, εἰς τὴν δουλείαν αὐτῶν· εἰ δ' ἴσως περεγρῖνοι τινες θελήσουσι διαπερᾶσαι δέκα ἢ εἴκοσι τὸν ἀριθμὸν, οὐ μὴν ἀπαιτῆ ἔξ αὐτῶν ἕρκον ὁ δούξ Βενετίας καὶ τὸ κουμούνιον.

Ἴνα οἱ πραγματευταὶ τῆς χώρας τῆς βασιλείας μου οἱ μέλλοντες ἀπέρχεσθαι εἰς Βενετῖαν ποιῶσι τὰς δοκούσας αὐτοῖς πραγματείας, καὶ διδῶσι τὸ κομμέρκιον κατὰ τὴν συνήθειαν τῆς Βενετίας, καὶ ἐξωνῶνται τὰ δοκοῦντα αὐτοῖς ἀνεμποδίστως. — Ἴνα τὰς χώρας, ἃς κρατεῖ ἀρτίως ἡ Βενετία, τὴν Κορώνην καὶ τὴν Μεθώνην, ἔχη πάλιν καθὼς ἔχει αὐτάς. — Ἴνα ἔχη τὴν νῆσον Κρήτην, καὶ ὅσοι ἄνθρωποι τῆς βασιλείας μου εὕρισκονται ἐκεῖσε, ἵνα ἐπάρῃ αὐτοὺς ἡ βασιλεία μου, καὶ οὐ μὴν μεταχειρισθῆ ταύτην ἡ βασιλεία μου. τὰ νησιά τοῦ Αἰγαίου πελάγους, ὅσα εἶχεν εἰς εἴσοδον ὁ δούξ Βενετίας, ἵνα πάλιν ἔχη ταῦτα· ὅσα δὲ ἦσαν ὑπὸ τὴν βασιλείαν καὶ τὸ πριγκιπάτον, ὅτε οἱ Λατίνοι ἦσαν ἐγκρατεῖς τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἵνα Θεοῦ εὐδοκοῦντος γένωνται ὑπὸ τὴν βασιλείαν μου καὶ τοὺς κληρονόμους καὶ διαδόχους αὐτῆς καὶ τὴν Ῥωμανίαν. εἰς τὸν Εὐρίπον ἵνα ἔχωσιν, εἴ τι ἔχουσι σήμερον.

Ἴνα δώσει αὐτοῖς ἡ βασιλεία μου εἰς τὸν Ἄλμυρον τόπον εἰς κάθισμα, καὶ ποιήσωσιν ἐν αὐτῷ ἀναπαύσεις. ἐπεὶ δὲ ἔχει ἡ βασιλεία μου μάχην μετὰ τοῦ Εὐρίπου, καὶ εὕρισκονται ἐν αὐτῷ Βενέτικοι, ἵνα ἔχη ἡ βασιλεία μου κατακεκρατημένην τὴν σκάλαν τοῦ Ἄλμυροῦ, ὅπως μὴ ἐπαίρωσιν ἀπὸ τῆς τοιαύτης σκάλας βρώσιμα καὶ πόσιμα οἱ ἐν τῷ Εὐρίπῳ Βενέτικοι, καὶ ἀποκομίζωσι ταῦτα εἰς ζωάρκειαν τῶν ἐν τῷ Εὐρίπῳ ἐχθρῶν τῆς βασιλείας μου Λατίνων, μέχρις ἂν δωῆ θεός, καὶ γένηται ἐγκρατὴς ἡ βασιλεία μου τοῦ Εὐρίπου, καὶ τότε ἵνα ἀπολύσῃ ἡ βασιλεία μου καὶ τὴν τοιαύτην σκάλαν πρὸς τὸ μέρος τῆς Βενετίας. ὅτε δὲ μέλλει πολεμεῖν ἡ βασιλεία μου μετὰ καὶ τῆς τοῦ θεοῦ βοηθείας τοῖς εἰς τὸν Εὐρίπον Λατίνοις, οὐ μὴν ἀποστείλῃ ἡ Βενετία συμμαχίαν ἢ χρῆμα εἰς βοήθειαν αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐν τῷ Εὐρίπῳ εὕρισκόμενοι Βενέτικοι, εἰ μὲν ἀποσχισθῶσιν ἀπὸ τοῦ μέρους τῶν ἐκεῖσε Λατίνων, καὶ πεσοῦσιν ἰδικῶς, καὶ οὔτε τοῖς Λατίνοις συμμαχοῦσιν, οὔτε τῇ βασιλείᾳ μου ἀντιδικοῦσιν, ἵνα φυλάσσωνται καὶ αὐτοὶ καὶ τὸ πρᾶγμα αὐτῶν παρὰ τοῦ μέρους τῆς βασι-

λείας μου ὡς καὶ οἱ λοιποὶ Βενέτικοι· εἰ δὲ ἀντιδικήσουσιν οὗτοι μετὰ τῶν ἐκεῖσε Λατίνων τῷ μέρει τῆς βασιλείας μου εἰς τὸν κατὰ τῶν Εὐριπιωτῶν γενησόμενον πόλεμον, ἵνα καὶ εἰς αὐτούς καὶ εἰς τὸ πρᾶγμα αὐτῶν ποιῇ ἡ βασιλεία μου, ὅπερ βούλεται· ἀφότου δὲ βοήθεια θεοῦ ἐπιλάβηται ἡ βασιλεία μου τοῦ Εὐρίπου, τὸν τόπον, ὃν εὕρισκεται ἡ Βενετία ἔχουσα ἐν αὐτῷ κατὰ τὴν σήμερον, ἵνα δώσει τοῦτον πάλιν ἡ βασιλεία μου πρὸς τὸν εὐγενέστατον δοῦκα Βενετίας καὶ τὸ κουρνούριον αὐτῆς, καὶ ἔχωσι πάλιν τοῦτον, καθὼς ἔχουσι σήμερον.

Ἐσαύτως ἵνα δώσει αὐτοῖς ἡ βασιλεία μου καὶ εἰς τὸ μέρος τῆς Θεσσαλονίκης, ἄνευ τοῦ κάστρου, ἐνθα θέλουσι, τόπον εἰς κάθισμα· εἰς τὸ μέρος τοῦ Βολεροῦ καὶ τῆς Αἴνου, ἐνθα ἀναπαυθῶσιν· ἀπὸ τοῦ Στενοῦ εἰς τὸ μέρος τῆς δύσεως εἰς δύο τόπους, ἐνθα ἂν ὄρεχθῶσιν· εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, εἰς οἶον τόπον θελήσουσιν, ἀπὸ τῆς παλαιᾶς ἐξαρτύσεως μέχρι καὶ τῶν Πηγῶν· εἰ δ' ἴσως ποτὲ τῶν καιρῶν θελήσει ἡ βασιλεία μου δοῦναι τόπον ἐντὸς τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἢ τῆς Θεσσαλονίκης τινὲ τῶν λατινικῶν κουρουνίων, ἵνα τότε προτιμῆται ἡ βασιλεία μου τοὺς Βενετικούς, καὶ διδῶ αὐτοῖς τόπον εἰς τὰ τοιαῦτα κάστρα· εἰς τὴν Μαύρην θάλασσαν, ὅπου ἂν ἀρεσθῶσι· εἰς τὸ Ἰρτάκιον, ἵνα ἔχωσι τόπον· εἰς τὸ Ἀτραμύτιον τὰ ὀσπήτια καὶ τὸ λουτρόν τὰ ὄντα ἐκεῖσε· εἰς τὴν Ἀναίαν τόπον, ἵνα εἰσέρχωνται καὶ ἐξέρχωνται ἐν αὐτῷ· ὡσαύτως καὶ εἰς τὴν Σμύρνην.

Ἴνα ἀποδιώξῃ ἡ βασιλεία μου ἀπὸ τῆς χώρας αὐτῆς καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν τοὺς Γενοίτας, καὶ οὐ μὴν παραλάβῃ αὐτούς· ἐὰν δὲ ποτε τῶν καιρῶν προσέλθωσιν οἱ Γενοῖται τῇ βασιλείᾳ μου, καὶ παρακλητεύσωσιν αὐτὴν, ἵνα δέξηται αὐτούς εἰς ἀγάπην, ἄλλως οὐ μὴν ποιήσῃ ταύτην ἡ βασιλεία μου μετ' αὐτῶν, εἰ μὴ μετὰ εἰδήσεως τοῦ δουκὸς Βενετίας καὶ τοῦ κουρουνίου, σωζομένου τοῦ παρόντος ὀρκωμοτικοῦ τῆς βασιλείας μου πρὸς τὴν Βενετίαν· ἀλλ' οὐδὲ ἡ Βενετία ἵνα παραδέξηται αὐτούς εἰς ἀγάπην ἄνευ εἰδήσεως τῆς βασιλείας μου, σωζομένου τοῦ πρὸς τὴν βασιλείαν μου ὀρκωμοτικοῦ τῆς Βενετίας· ἐὰν δὲ οἱ τοιοῦτοι ἐχθροὶ αὐτῶν ἄρματώσωσι κάτερρα ἐπὶ τῷ ἔλθειν κατὰ τῆς χώρας τῆς βασιλείας μου, ἵνα ἄρματώσωσι καὶ οὗτοι κάτερρα, καὶ ἔρχωνται πρὸς ἀντιπαράταξιν αὐτῶν καὶ βοήθειαν τῆς χώρας τῆς βασιλείας μου, πρὸς τὸ ποσὸν τῶν Γενοῦτικῶν ξύλων

καὶ πρὸς ὃ διακρίνουσιν οὗτοι ἀντιπαρατάξασθαι αὐτοῖς, καὶ ἵνα διδῶ ἡ βασιλεία μου τὴν ἔξοδον τῆς ἡμίσειας ῥόγας τῶν σωμάτων τῶν τοιούτων κατέργων, γινομένου ὄρκου παρὰ τε τοῦ δουκὸς Βενετίας καὶ τοῦ κουμουνίου αὐτῶν, ὅτι καθὼς μέλλουσιν οὗτοι δοῦναι τὴν ἡμίσειαν ῥόγαν τῶν τοιούτων σωμάτων ἄνευ τινὸς δόλου, ἵνα διδῶ καὶ ἡ βασιλεία μου τὴν ἡμίσειαν ῥόγαν τῶν σωμάτων, ἰσόποσον τῆς ῥόγας τῆς Βενετίας. ἔὰν δὲ ἡ βασιλεία μου μηνύσῃ πρὸς τινὰς τῶν ἀρχόντων τῆς Βενετίας καὶ φίλων τῆς βασιλείας μου, ἵνα ἀρματώσωσι κάτεργα καὶ δουλεύωσι τῇ βασιλείᾳ μου, καὶ θελήσωσι διὰ τὴν ἀγάπην τῆς βασιλείας μου ποιῆσαι τοῦτο, οὐ μὴν ἐμποδίζονται οὗτοι εἰς τοῦτο παρὰ τοῦ εὐγενεστάτου δουκὸς Βενετίας ἢ τοῦ κουμουνίου αὐτῶν, ἀλλ' οὐδὲ ἡ βασιλεία μου ἵνα ἀποστείλῃ τὰ τοιαῦτα κάτεργα κατὰ χώρας τινὸς ἐχούσης φιλίαν μετὰ τῆς Βενετίας.

Ἵνα, ἐὰν διὰ ξηρᾶς συμβῆ, ἐλθεῖν φορσάτον κατὰ χώρας τῆς βασιλείας μου, οἱ ἐδρισκόμενοι ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ Βενέτικοι φυλάττωνται καὶ οὗτοι παρὰ τῆς βασιλείας μου, ὡς καὶ οἱ ὑπὸ τὴν βασιλείαν μου Ῥωμαῖοι, ἢ εἰς Κωνσταντινούπολιν ἢ εἰς Θεσσαλονίκην.

Ἵνα θῆσῃ τὸ κουμουνιον τῆς Βενετίας κεφαλὴν ἐπάνω εἰς τὸν λαὸν αὐτῶν, καὶ ὀνομάζεται μπαῖλος, καὶ ἀποστέλλῃ κατὰ τόπους, ἔνθα μέλλουσιν ἔχειν ἀναπαύσεις, κριτὰς, ὅπως διεξάγῃ τὸν λαὸν αὐτῶν. ἀλλὰ καὶ Ῥωμαῖοι, ὅσοι ἔχουσιν ὑπόθεσιν τινὰ μετὰ Βενετικῶν, καὶ θελήσουσιν, ἵνα κριθῶσι παρὰ τοῦ μπαῖλου, ἵνα κρίνωνται καὶ οὗτοι κατὰ τὸ δίκαιον.

Ἵνα ἔχωσιν οἱ ἐγνωσμένοι Βενέτικοι πάντες ἐξουσίαν εἰς πάσας τὰς χώρας τῆς βασιλείας μου, ἐφ' αἷς μέλλουσι ποιεῖν πραγματείαν κατὰ τε ξηρὰν καὶ θάλασσαν, ἀλλὰ καὶ χωρὶς πραγματείας ἐρχόμενοι ἵνα διέρχωνται καὶ εἰς γῆν καὶ εἰς θάλασσαν χωρὶς τινὸς δόσεως καὶ ἐμποδισμοῦ καὶ χωρὶς δόσεως τελωνίου, διαβατικοῦ, κομμερκίου, σκαλιατικοῦ καὶ ἄλλης ἀπάσης δόσεως. ἵνα οἱ φέροντες πραγματείας Βενέτικοι, ἔνθα ἂν φέρωσι ταύτας, δεικνύωσιν αὐτὰς τοῖς κατὰ τόπους κομμερκιαρίοις τῆς βασιλείας μου, καὶ μεθ' ὄρκου ἐξασφαλίζωνται, ὅτι οὐκ ἔχουσιν εἰς τὰς πραγματείας αὐτῶν ξένων τινῶν πραγματείας, ἀλλὰ αἱ πραγματεῖαι ὅλαι εἰσὶ τῶν Βενετικῶν. καὶ ἵνα μὴ παρυσκοκρῶπτωσιν ἐκ τῶν πραγματειῶν αὐτῶν τι, ὅπως λαμβάνωσιν οἱ κατὰ τόπους κομμερκιάριοι τῆς βασιλείας μου τὸ

σύνηθες κομμέρκιον ἀπὸ τῶν ἐξωνουμένων αὐτάς. ἵνα ἔχωσι στατη-
ρας ἰδίους, μοδίους, μέτρα, λίτρας, πήχεις εἰς τοὺς οἰκείους τόπους.

Ἴνα αἰ ἐκκλησῆσαι αὐτῶν, ἃς μέλλουσιν ἔχειν ἐν οἷς μέλλουσι
κατοικεῖν τόποις, ὧσιν ἰδιόρρυθμοι μετὰ δυνάμεως τῆς βασιλείας μου
ἄνευ ἀνακρίσεως, καὶ ἵνα ποιῶσιν ἐν αὐταῖς βαπτίσματα καὶ ἱεροτε-
λεστίας, καθὼς ἔχουσι συνήθειαν.

Ἴνα ἐὰν Βενέτικος ἀποθάνῃ εἰς τὴν χώραν τῆς βασιλείας μου,
εἴτε διαθήκην ποιήσῃ, εἴτε οὐ ποιήσῃ, οἰκονομῆται τὸ πρᾶγμα αὐτοῦ
παρὰ τοῦ μπαΐλου ἢ παρὰ τοῦ δικαίφ αὐτοῦ, καθὼς ἂν οὗτος διά-
θῃται, ἢ ὁ μπαΐλος καὶ ὁ δικαίφ αὐτοῦ ἐπικρίνῃ, καὶ οὐ μὴν εὐρί-
σκη ἐμποδισμόν τινα ἢ ὄχλησιν ἀπὸ τοῦ μέρους τῆς βασιλείας μου.

Ἴνα ἐὰν συμβῆ κινδυνεῦσαι Βενέτικους μετὰ караβίων αὐτῶν ἢ
μετὰ ἄλλων ξύλων εἰς τὴν χώραν τῆς βασιλείας μου, ὧσι σώοι καὶ
αὐτοὶ καὶ τὰ πράγματα αὐτῶν, καὶ ἵνα ἔχωσι βοήθειαν ἀπὸ τοῦ λαοῦ
τῆς βασιλείας μου, ὅπως κρατῶσι τὰ πράγματα αὐτῶν.

Ἴνα ἔχωσιν οἱ Βενέτικοι ἄδειαν ἐξωνεῖσθαι σίτον ἀπὸ τῆς χῶ-
ρας τῆς βασιλείας μου καὶ διακομίζεσθαι αὐτόν, ἐνθα θέλουσι, παρέξ
τῶν χωρῶν τῶν ἐχθρῶν τῆς βασιλείας μου· ὅταν δὲ πωλῆται ὁ
σίτος ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει τὸ κεντηνάριον ἐπέκεινα τῶν πεντή-
κοντα ὑπερπόρων, οὐ μὴν ἐξωνῶνται αὐτόν.

Ἴνα ἐὰν συμβῆ ποιῆσαι τινα Βενέτικον εἰς τινα Ῥωμαῖον βλά-
βην, ἐὰν εὐρεθῇ ὁ ποιήσας τὴν βλάβην, τῆνικαῦτα ποιῆ ὁ μπαΐλος
τὴν ἐκδίκησιν κατὰ τὸ δίκαιον. εἰ δὲ οὐχ εὐρίσκεται ὁ ποιήσας τὴν
ζημίαν, ἵνα διδῶται διωρία παρὰ τοῦ μπαΐλου τῷ ἀδικηθέντι μέχρι
καὶ ἑξαμήνου· καὶ εἰ μὲν εὐρεθῇ ὁ ποιήσας τὴν ἀδικίαν, ἵνα γένη-
ται ἢ ἐκδίκησις πάλιν κατὰ τὸ δίκαιον· εἰ δὲ οὐχ εὐρεθῇ, ἵνα ποιῆ
ὄρκον ὁ μπαΐλος ἢ ὁ δικαίφ αὐτοῦ διδόναι εἰδήσιν πανταχοῦ, ἐνθα
ἐνι τῇ ἐξουσίᾳ τῶν Βενέτικων, καὶ εὐρίσκηται τὸ πρᾶγμα αὐτοῦ, καὶ
ικανῶται ὁ ἀδικηθεὶς. ἐὰν δὲ συμβῆ γενέσθαι φόνον, εἰ μὲν Βενέτι-
κος φονεύσει Ῥωμαῖον, ἵνα κρίνηται οὗτος παρὰ τοῦ μέρους τῆς βα-
σιλείας μου, ὁμοίως καὶ Ῥωμαῖος, ἐὰν φονεύσῃ Βενέτικον. εἰ δὲ Βε-
νέτικος φονεύσει Βενέτικον, εἰ μὲν ἔξω τῆς Κωνσταντινουπόλεως φο-
νεύσει τοῦτον, ἵνα κρίνηται παρὰ τοῦ μπαΐλου· εἰ δὲ ἐν τῇ Κωνσταν-
τινουπόλει γένηται φόνος ἀπὸ Βενέτικου εἰς Βενέτικον, ἵνα κρίνηται
καὶ τοῦτο παρὰ τοῦ μέρους τῆς βασιλείας μου.

ἵνα ἀπολύσῃ ἡ βασιλεία μου τοὺς Βενετικούς. ὅσους ἔχει κρατημένους, καὶ ὅσους δὲ Ῥωμαίους κρατοῦσιν οἱ Βενετικοί, ἵνα ἀπολύῃ τούτους ὁ δούξ Βενετίας καὶ τὸ κουμούνιον ὡσαύτως δὲ ἀπολύσῃ καὶ τοὺς Κρητικούς, τοὺς Κορωνάιους τε καὶ τοὺς Μεθωναίους τοὺς φθάσαντας γενέσθαι τῆς βασιλείας μου καὶ κατασχεθέντας παρ' αὐτῶν, ὅποτε ἤταν αὐτοὶ τῆς βασιλείας μου. καὶ εἰ μὲν θελήσουσιν οἱ τριῦντοι Κρητικοὶ ἢ οἱ Κορωναῖοι ἢ οἱ Μεθωναῖοι, ἵνα πάλιν ὦσιν ἐκεῖσε, μένωσι παρ' αὐτῶν ἀβλαβεῖς· εἰ δὲ θελήσουσιν ἐλθεῖν εἰς τὴν χώραν τῆς βασιλείας μου, ἵνα ἀπολύωνται μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτῶν.

Ἴνα οὐ μὴν παραχωρήτῃ ἡ βασιλεία μου γενέσθαι ἀρμάτωσιν ἀπὸ τῆς χώρας αὐτῆς κατὰ τῶν Βενετικῶν· ἐὰν δὲ γένηται ζημία, ἵνα διορθῶται ταύτην ἡ βασιλεία μου.

Ἴνα ἐὰν κουρσάριοι Βενετικοὶ ποιήσωσι τινα ζημίαν εἰς τὴν χώραν τῆς βασιλείας μου, ἐνὶ ἔνοχος ὁ μπάιλος καὶ οἱ ἰδικοὶ αὐτοῦ ἐπάνω εἰς τὸν ὄρκον αὐτῶν, ὅπως εὕρισκωσιν αὐτοὺς καὶ κρατῶσι, καὶ ποιῶσι ποινὰς εἰς αὐτοὺς, καὶ ἐπαίρωσι τὸ πρᾶγμα τῶν ἀδικηθέντων, καὶ ἐπιδιδῶσι πρὸς αὐτοὺς, ἄνευ μέντοι τῶν Βενετικῶν τῶν κρατούντων νησία καὶ μὴ ὑποκειμένων τῇ Βενετίᾳ· ἐὰν δὲ καὶ ἀπὸ ἑτέρου γένους ἢ ἀπὸ τῶν νησίων τῶν, ὡς εἴρηται, μὴ ὑποκειμένων τῇ Βενετίᾳ ἔλθωσι κουρσάριοι κατὰ τῆς χώρας τῆς βασιλείας μου, οὐ μὴν δέχωνται αὐτοὺς ἢ εἰς χώραν αὐτῶν ἢ εἰς νησίον, ἀλλ' ἵνα μάχωνται καὶ ἀποδιώκωσιν αὐτοὺς, καθὼς καὶ οἱ τοῦ μέρους τῆς βασιλείας μου. ὅστις δὲ ἀναδέχεται τούτους, ἐὰν εἴρῃ τιμωρίαν ἀπὸ τῆς βασιλείας μου, οὐ μὴν ἐνέχεται ἡ βασιλεία μου εἰς τὸν ὄρκον χάριν τῆς παιδείσεως τῶν τοιούτων.

Ἴνα ἐὰν συμβῇ γενέσθαι τι σφάλμα ἀπὸ τοῦ μέρους τῆς Βενετίας εἰς τὸ μέρος τῆς βασιλείας μου, οὐ μὴν ἀπολύῃ ἡ βασιλεία μου τὴν ἀγάπην τοῦ εὐγενεστάτου δουκὸς Βενετίας καὶ τοῦ κουμουνίου αὐτῶν, καὶ κινῆται εἰς μάχην, ἀλλ' ἵνα διαμηνύῃ τῷ εὐγενεστάτῳ δουκὶ Βενετίας καὶ τῷ κουμουνίῳ, καὶ γίνηται παρ' αὐτῶν ἡ διόρθωσις. ὡσαύτως ἵνα ἐὰν συμβῇ γενέσθαι τι σφάλμα παρὰ τοῦ μέρους τῆς βασιλείας μου εἰς τὸ μέρος τῆς Βενετίας, οὐ μὴν ἀπολύῃ ὁ δούξ Βενετίας καὶ τὸ κουμούνιον τὴν ἀγάπην τῆς βασιλείας μου, καὶ κινῆται εἰς μάχην, ἀλλ' ἵνα διαμηνύῃ ὁ δούξ Βενετίας καὶ τὸ κουμούνιον τῇ βασιλείᾳ μου, καὶ γίνηται παρὰ τῆς βασιλείας μου

διόρθωσις. εἰ δὲ συμβῆ τὸν εὐγενέστατον δοῦκα Βενετίας τὸ κοινὸν λαβεῖν χρέος, ὅπερ ἀπεύχεται ἡ βασιλεία μου, ἵνα οἱ διάδοχοι τῆς ἐξουσίας τοῦ δουκάτου τῆς Βενετίας καὶ τὸ κουμούνιον αὐτῶν καὶ ἡ μικρὰ καὶ μεγάλη βουλή στέργῃσι τὰ τοιαῦτα κεφάλαια, ἅπερ δὴ κεφάλαια οὕτως ἐπωμόσατο ἡ βασιλεία μου ἐνώπιον τῶν διαληφθέντων εὐγενῶν δύο ἀνδρῶν καὶ ἀποκρισιarίων, τοῦ τε σὺρ Ἰακώβου Δελφίνου καὶ τοῦ σὺρ Ἰακώβου Κονταρίνου, ὡς ἐμφανισάντων τῇ βασιλείᾳ μου τὴν ἣν εἶχον οὗτοι ἐγγράφον δύναμιν καὶ ἐξουσίαν ἀπὸ τοῦ δουκὸς Βενετίας καὶ τοῦ κουμουνίου εἰς τὸ τρακταῖσαι καὶ πληρῶσαι τὴν ἀγάπην μετὰ τῆς βασιλείας μου, ἥπερ δὴ γραφὴ ἐπιλέξεων ἔχει οὕτως:

Ἡμεῖς Φαινέριος Ντζένος, θεοῦ χάριτι δούξ Βενετίας, γνωστὸν ποιούμεν πᾶσι τοῖς τὸ παρὸν ἡμῶν ἐγγράφον θεωροῦσιν· ἐπεὶ τοῖς εὐγενέσι καὶ φρονίμοις ἀνδράσιν Ἰακώβῳ Δελφίνῳ καὶ Ἰακώβῳ Κονταρίνῳ, τοῖς πιστοῖς ἡμῶν καὶ ἀγαπητοῖς, μετὰ τῆς μεγάλης καὶ μικρᾶς βουλῆς τοῦ κουμουνίου τῆς Βενετίας, ἀνεθέμεθα πληρεστάτην δύναμιν καὶ ἐξουσίαν αὐτοῖς ἐδώκαμεν ἐνεργεῖν τὰ παρόντα ἥτοι τρακταῖσαι, συμβίβασιν ποιήσασθαι μετὰ τοῦ ὑψηλοτάτου κῦρ Μιχαῆλ, ἐν Χριστῷ τῷ θεῷ πιστοῦ βασιλέως καὶ αὐτοκράτορος Ῥωμαίων, Δούκα Ἀγγέλου Κομνηνοῦ τοῦ Παλαιολόγου, καὶ γενέσθαι χρυσόβουλλα καὶ πληρῶσαι καὶ στερεῶσαι μετὰ τοῦ ῥηθέντος βασιλέως, καθὼς αὐτοῖς φανῆ κρεῖττον, καὶ ποιῆσαι καὶ ἀναλαβεῖν ὑποσχέσεις καὶ ὀρκωμοτικά δι' ἡμᾶς καὶ διὰ τὸ κουμούνιον τῆς Βενετίας, καθὼς αὐτοῖς φανῆ κρεῖττον, καὶ γενικῶς καὶ διὰ πάντων ποιῆσαι εἰς τὰ προρρηθέντα καὶ εἰς τὰ πλησιάζοντα αὐτοῖς, καθὼς ἂν αὐτοῖς φανῆ εὐχερὲς, ὑποσχόμεθα ἡμεῖς ἐν τῷ ὀνόματι ἡμῶν καὶ τοῦ κουμουνίου τῆς Βενετίας, ἔχειν εἰς ἡμᾶς τὸ στέργον καὶ ἀποδεκτέον καὶ στερεόν, καὶ οὐ μὴν ἐναντιωθῶμεν, κἂν εἴ τι οἱ εὐγενέστατοι οὗτοι ἢ εἰς ἕξ αὐτῶν, εἰς δὲ φανῆ τὸ παρὸν ἐγγράφον, συμβιβασθῶσιν εἰς τὰ προρρηθέντα· καὶ ἵνα ἡ παροῦσα ἡμετέρα ἀνάθεσις ἢ πληρεστάτη καὶ στερεὰ, ὠρίσαμεν καὶ ἐβουλώθη αὕτη μετὰ ἡμετέρου μολβδίνου σιγιλλίου καὶ διὰ χειρῶν Κορράδου τῆς ἡμετέρας ἀδελφῆς κανικλείου ὠρίσαμεν καὶ ἐσημειώθη· ἐδόθη ἐν τῷ παλατίῳ τοῦ ἡμετέρου δουκάτου τρέχοντος χρόνου τοῦ κυρίου χιλιοστοῦ διακοσιοστοῦ ἐξηκοστοῦ πέμπτου, μηνὶ μαρτίῳ, ἡμέρα δωδεκάτη, Ἰνδικτιῶνος η'.

Ἐγὼ Κορράδος, νοτάριος τῆς δουκικῆς ἀβλῆς τῆς Βενετίας κα-
νικλείου, ἐπλήρωσα καὶ ἐστερέωσα.

Οὕτω μὲν οὖν εἶχε τὰ τῆς γραφῆς· ἡ δὲ γε βασιλεία μου οὕτως
ὁμνύει φυλάξαι ταῦτα πάντα, ἐὰν καὶ ὁ εὐγενέστατος δοῦξ Βενετίας
καὶ τὸ κουμούνιον ταύτης καὶ ἡ μικρὰ καὶ μεγάλη βουλή, στέρῃσι
καὶ φυλάξωσι ταῦτα εἰς τε τὴν βασιλείαν μου, εἰς τοὺς κληρονό-
μους καὶ διαδόχους αὐτῆς καὶ εἰς τὴν Ῥωμανίαν ἀπαράθραυστα. †

Μιχαήλ, ἐν Χριστῷ τῷ θεῷ πιστὸς βασιλεὺς
καὶ αὐτοκράτωρ Ῥωμαίων, Δούκας Ἄγγελος Κορ-
νηγός ὁ Παλαιολόγος.

Orig. membran. tabull. Vindobonensis. Ediderunt G. L. F. Tafel et
G. M. Thomas, Sitzungsber. der kais. Akademie 5. 180.

XXI. 6785—1277, 19. martii ind. 5.

Imperator Michaël Palaeologus renovat pacta cum Venetis facta.

† Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ αἰωνίου θεοῦ, ἀμήν· ἐπειδὴ μέσον ἡμῶν,
Μιχαήλ, ἐν Χριστῷ τῷ θεῷ πιστοῦ βασιλέως καὶ αὐτοκράτορος Ῥω-
μαίων, Δούκα Ἄγγελου Κορνηγοῦ τοῦ Παλαιολόγου καὶ νέου Κων-
σταντίνου, θεοστεφοῦς, ἀειαυγούστου καὶ τῆς βασιλείας ἡμῶν ἐξ ἑνὸς
μέρους καὶ τοῦ περιφανοῦς κουμουνίου Βενετίας καὶ τῆς ὀλότητος καὶ
περιοχῆς τούτου ἐξ ἄλλου μέρους ἔφθασε γενέσθαι καὶ πρότερον
τρέβα, ἣτις καὶ διετηρήθη θεοῦ χάριτι καὶ διεπεραιώθη κατὰ τὸν
συμπεφωνημένον καιρὸν, εἶτα παρετάθη μέχρι τῆς παρούσης ἡμέρας,
συνήλθομεν δὲ πάλιν εἰς λόγους συμβιβάσεως, ἵνα ὡς ἐξ ὕπαρχῆς
έτέρας ἀνανεωθῇ, καὶ ἀποκαταστῇ αὖθις ἀναμεταξὺ ἡμῶν ἑτέρα
τρέβα, καὶ προέβησαν ἐπὶ τῷ τοιούτῳ τρακταῖσμῳ πολλαὶ καὶ διάφυ-
ροι διαπρεσβεύσεις, τέλος δὲ ἦλθουσιν ἀρτίως εἰς τὴν παρουσίαν τῆς
ἡμετέρας μεγαλειότητος οἱ εὐγενεῖς καὶ ἐντιμοὶ ἄνδρες, ὃ τε κῦρ Μάρ-
κος Μπέμπος καὶ ὁ κῦρ Ματθαῖος ἐκεῖνος ὁ Γραθενικός ἐκ μέρους
τοῦ ἐπιφανοῦς ἀνδρὸς κῦρ Ἰακώβου Κονταρίνου, δουκὸς Βενετίας,
Δαλματίας καὶ Χορβατίας καὶ ἀθέντου τῶν χωρῶν καὶ τῶν νήσων
τῶν ὑποτεταγμένων τῷ δουκάτῳ αὐτοῦ καὶ τοῦ κουμουνίου καὶ τῆς
ὀλότητος τῆς Βενετίας, ἔχοντες πλήρη ἐξουσίαν τοῦ τρακταῖσαι, στε-
ρεῶσαι καὶ ἐπομόσασθαι εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ βηθέντος ἐπιφανοῦς δου-

ως, τοῦ κουμουνίου καὶ τῆς ὀλότητος Βενετίας συμφωνίαν καὶ καθάραν τρέβαν μετὰ τῆς βασιλείας ἡμῶν, καθὼς ἐμφαίνεται ἐν τῇ ἀνάθεσσι, ἣν ἡμῖν ἐνεχείρισαν ἐπικεκυρωμένην τῇ βούλλῃ τοῦ τοιούτου ἐπιφανοῦς δουκὸς καὶ τοῦ κουμουνίου καὶ ὑπογεγραμμένην τῇ χειρὶ τοῦ Κοράδου τοῦ καγγελαρίου τῆς ἀβλῆς τοῦ τοιούτου ἐπιφανοῦς δουκὸς, ἥς τὸ ὕφος τοιούτου ἐστὶ:

Ἡμεῖς Ἰάκωβος Κονταρῖνος, θεοῦ χάριτι Βενετίας, Δαλματίας καὶ Χορβατίας δουξ, ἀφέντης τῶν χωρῶν καὶ νήσων τῷ ἡμετέρῳ δουκάτῳ ὑποτεταγμένων, δηλοποιούμεν διὰ τοῦ ὕφους τῶν παρόντων πᾶσι τοῖς τῷ παρόν ὕφους θεασομένοις, ὡς εἰς ὄνομα ἡμέτερον καὶ τοῦ ἡμετέρου κουμουνίου Βενετίας μετὰ τῆς ἡμετέρας μικρᾶς καὶ μείζονος βουλῆς ἀνατιθέαμεν τοῖς εὐγενέσι καὶ φρονίμοις ἀνδράσι, τῷ τε Μάρκῳ Μπέμπῳ καὶ τῷ Ματθαίῳ Γραδενίκῳ, τοῖς πιστοῖς πολιταῖς καὶ ἡγαπημένοις ἡμῶν, καὶ πλήρη δύναμιν καὶ ἐξουσίαν αὐτοῖς διδῆαμεν διὰ τῆς ἀρχηγείας τῶν παρόντων καὶ παραχωροῦμεν τοῦ τρακταῖσαι, ποιῆσαι καὶ στερεῶσαι τρέβαν μετὰ τοῦ αἰθριωτάτου κυρίου Μιχαήλ, ἐν Χριστῷ τῷ θεῷ πιστοῦ βασιλέως καὶ αὐτοκράτορος Ῥωμαίων, Δούκα Ἀγγέλου Κομνηνοῦ τοῦ Παλαιολόγου καὶ νέου Κωνσταντίνου, ὥστε τὴν τοιαύτην τρέβαν ποιῆσαι καὶ στερεῶσαι δυναθῆναι εἰς ἡμέτερον καὶ τοῦ τοιούτου ἡμετέρου κουμουνίου ὄνομα μέχρις ἐκείνου τοῦ καιροῦ, οὗ αὐτοῖς φανῆ, καὶ μετ' ἐκείνων τῶν τρόπων, ὧν αὐτοῖς φανῶσι, καὶ καθὼς μετὰ τοῦ τοιούτου βασιλέως ἔσονται καὶ δυναθῶσιν εἶναι ἐν συμβιβάσει, ὑποσχέσεις, ἐνοχοποιήσεις, ἀσφαλείας καὶ ὅρκους ποιῆσαι καὶ δέξασθαι ὑπὲρ τούτου καὶ πάντα καὶ ἕκαστα, ἅτινα ἐν τοῖς προρρηθείσι καὶ περὶ τὰ προρρηθέντα αὐτοῖς δόξουσι καὶ ἔσονται ἀναγκαῖα, καθὼς ἂν ἡμεῖς μετὰ τοῦ τοιούτου ἡμετέρου κουμουνίου ἡδυνήθημεν ποιῆσαι, ὑπισχυρόμενοι εἰς ἡμέτερον καὶ τοῦ τοιούτου ἡμετέρου κουμουνίου Βενετίας ὄνομα, μετὰ τῶν ἐξόδων καὶ τῆς ἐνοχοποιήσεως πάντων τῶν ἡγαθῶν τοῦ τοιούτου ἡμετέρου κουμουνίου βέβαιον καὶ στερεὸν εἶχειν καὶ κρατεῖν πάντα καὶ ἕκαστα, ἅτινα οἱ ῥηθέντες εὐγενεῖς ἢ τούτων θάτερος, εἰς αὐτὰς χεῖρας ἢ τοιαύτη ἡμετέρα ἀνάθεσις ἐμφανῆ, ἐν τοῖς προρρηθείσι καὶ περὶ τὰ προρρηθέντα ποιήσουσιν ἢ ποιήσει, καὶ ἵνα ἡ τοιαύτη ἡμετέρα ἀνάθεσις πλήρη βεβαίως ἔξει, ταύτην τῇ ἡμετέρῳ μολιβδίνῃ βούλλῃ κατοχυρωθῆναι προσετάξαμεν, καὶ διὰ χειρὸς τοῦ

Κοράδου, τοῦ νοταρίου, τῆς ἡμετέρας ἀδλῆς καγγελαρίου, ταύτην προσετάξαμεν βεβαιωθῆναι. ἐδόθη ἐν τῷ ἡμετέρῳ δουκικῷ παλατίῳ τρέχοντος τοῦ ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνσαρκώσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ χιλιοστοῦ διακοσιοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ ἕκτου, μηνὶ σεπτεβρίῳ, ἡμέρᾳ δευτέρᾳ ἐξερχομένη ἰνδικτιῶνος πέμπτης.

Ἐγὼ ὁ Κοράδος, νοτάριος καὶ τῆς δουκικῆς ἀδλῆς τῆς Βενετίας καγγελάριος, ἐξ ἐντολῆς τοῦ προρρηθέντος κυροῦ δουκὸς καὶ τῆς βουλῆς αὐτοῦ ἐπλήρωσα καὶ ἐστερέωσα.

Ἐκ δὲ τῶν διαληφθέντων πρέσβων ὁ μὲν Γραδενίκος συμπαραγενόμενος μέχρι τῆς βασιλείας ἡμῶν λόγοις οἷς οἶδε θεὸς τὸν τῆδε βίον μετήλλαξε, καὶ πρὸς τὴν αἰώνιαν μετήρε ζωὴν, ὁ δὲ εὐγενῆς ἀνὴρ, ὁ σὺρ Μάρκος Μπέμπος, καὶ μόνος καταλειφθεὶς ἐτρακτάισε τοὺς τῆς συμφωνίας λόγους μετὰ τῆς βασιλείας ἡμῶν, ὡς ἔχων καὶ οὕτω πλήρη ἐξουσίαν κατὰ τὴν περίληψιν τῆς διαληφθείσης ἀναθέσεως καὶ προκουρατορίας αὐτοῦ, καὶ κατήντησεν εἰς πέρας τῆς συμβιβάσεως. ἡ βασιλεία μου, ἐφιεμένη ὡς ἐρατῆς τῆς εἰρήνης ἔχειν μετὰ πάντων τῶν χριστιανῶν ἔνωσιν καὶ ἀγάπην, συγκατένευσε καὶ συνῆλθε μετὰ τοῦ τοιούτου εἰς καθαρὰν τρέβαν καὶ συμβίβασιν, καθὼς ἐν τοῖς κάτωθεν γεγραμμένοις περιέχεται κεφαλαίοις, ὅθεν καὶ ὁμνόμεν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τῆς βασιλείας ἡμῶν εἰς τὰ ἅγια τοῦ θεοῦ εὐαγγέλια καὶ εἰς τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρὸν κατὰ τὴν τῶν Γραικῶν συνήθειαν, ἵνα ἔχωμεν καὶ φύλασσωμεν δι' ἡμῶν καὶ τῆς βασιλείας ἡμῶν τῷ ἐπιφανεῖ δουκὶ καὶ τῷ κουμουνίῳ καὶ τοῖς ἀνθρώποις Βενετίας καὶ τοῖς διαδόχοις αὐτῶν ἀληθῆ καὶ καθαρὰν τρέβαν κατὰ τε θάλασσαν καὶ ξηρὰν ἄνευ παντὸς δόλου ἀπὸ τῆς σήμερον, ἧτις ἐστὶν ἐννακαιδεκάτῃ τοῦ παρόντος μαρτίου μηνὸς τῆς πέμπτης ἰνδικτιῶνος ἔτει ἀπὸ τῆς καταστάσεως κόσμου ἑξακισχιλιοστῷ ἑπτακισιοστῷ ὀγδοηκοστῷ πέμπτῳ εἴτουν ἀπὸ τῆς ἐνσαρκώσεως τοῦ κυρίου χιλιοστῷ διακοσιοστῷ ἑβδομηκοστῷ ἑβδόμῳ μέχρι καὶ συμπληρώσεως δύο ἐτῶν καὶ τοσοῦτον πλέον, ὅσον ἐσεῖται ἐκ συμβιβά-